

STANOWISKO
Krajowej Sekcji Morskiej Marynarzy i Rybaków
NSZZ „Solidarność”

w sprawie zabezpieczeń społecznych marynarzy pracujących na statkach pływających pod banderą Rzeczypospolitej Polskiej

Od dnia 1 maja 2004 roku, gdy Polska stała się Państwem Członkowskim Unii Europejskiej, zaczęły obowiązywać u nas przepisy unijne. Jednym z nich jest Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie¹ oraz Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71². Oba rozporządzenia zostały już wielokrotnie nowelizowane.³

Ponieważ w państwach tworzących Unię Europejską obowiązują różniące się - niekiedy znacznie - systemy ubezpieczeń społecznych, rozporządzenie to określa system (ustawodawstwo) którego kraju jest właściwe w stosunku do pracowników (jak również osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz ich rodzin) pracujących w innym państwie członkowskich niż państwo, którego jest obywatelem lub w którym zamieszkuje. W rozporządzeniu określono zasady ustalania właściwego ustawodawstwa, między innymi w zależności od okresu zatrudnienia, wykonywanego zawodu itp.

Rozporządzenie 1408/71 ma zastosowanie do wszystkich ustawodawstw z zakresu zabezpieczenia społecznego, które dotyczą:

- a) świadczeń w razie choroby lub macierzyństwa;
- b) świadczeń z tytułu inwalidztwa, łącznie ze świadczeniami służącymi zachowaniu albo zwiększeniu zdolności do zarobkowania;
- c) emerytur;
- d) świadczeń dla osób pozostających przy życiu;
- e) świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i choroby zawodowej;
- f) świadczeń z tytułu śmierci;
- g) zasiłków dla bezrobotnych;
- h) świadczeń rodzinnych.

Rozporządzenie stosuje się, w zakresie powyższych świadczeń, do wszystkich systemów (powszechnych i szczególnych) zabezpieczenia społecznego, zarówno składkowych jak i nie składkowych, jak również do systemów dotyczących obowiązków pracodawcy lub armatora w tym zakresie. Rozporządzenia tego jednak nie stosuje się do pomocy społecznej i opieki zdrowotnej, ani do systemów świadczeń dla ofiar wojny lub jej skutków ani do systemów szczególnych dla urzędników służby cywilnej.⁴

Rozporządzenie zobowiązuje wszystkie państwa członkowskie UE do wskazania właściwego ustawodawstwa, które obejmuje wymienione w rozporządzeniu świadczenia z zakresu

¹ Dz. U. Wspólnot Europejskich nr L149, str. 2 z dnia 5.7.1971 (polskie wydanie specjalne - rozdz. 05, tom 1, str. 35)

² Dz. U. Wspólnot Europejskich nr L74, str. 1 z dnia 27.3.1972 (polskie wydanie specjalne - rozdz. 05, tom 1, str. 83)

³ Teksty jednolite rozporządzenia 1408/71 oraz rozporządzenia 574/72 zostały opublikowane jako załączniki do rozporządzenia 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmieniającego i uaktualniającego rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 oraz rozporządzenie 574/72, które zostało opublikowane w Dz. U. Wspólnot Europejskich nr L28, str. 1 z dnia 30.1.1997 (polskie wydanie specjalne - rozdz. 05, tom 3, str. 3)

⁴ art. 4, ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 1408/71

zabezpieczenia społecznego w formie notyfikacji skierowanych do Rady. Notyfikacje te podlegają obowiązkowo opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.⁵

Generalną zasadą jest stosowanie prawa kraju, na terenie którego wykonywana jest praca lub prowadzona jest działalność na własny rachunek. W stosunku do marynarzy zatrudnionych na statkach pływających pod banderą państwa członkowskiego UE ma zastosowanie ustawodawstwo tego państwa (państwa bandery)⁶. Wynika z tego, że marynarze (w tym również polscy marynarze) zatrudnieni na statku pływającym pod polską banderą podlegają ustawodawstwu polskiemu. Zgodnie z opinią Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej⁷ bez znaczenia dla wskazania właściwości polskiego ustawodawstwa pozostaje fakt, że marynarze są zatrudniani przez firmę z Cypru. Wynika z tego, że marynarzy pracujących na statkach pływających pod polską banderą, do których mają zastosowanie postanowienia Rozporządzenia 1408/71, należy traktować jako pracowników podlegających obowiązkowi ubezpieczenia społecznego w Polsce zgodnie z art. 6, ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.⁸

Jednym z podstawowych aktów prawnych obowiązujących w Polsce z zakresu ubezpieczenia społecznego jest ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. W myśl tej ustawy zakres ubezpieczeń społecznych obejmuje:

- a) ubezpieczenia emerytalne;
- b) ubezpieczenia rentowe;
- c) ubezpieczenie w razie choroby i macierzyństwa (ubezpieczenie chorobowe);
- d) ubezpieczenie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (ubezpieczenia wypadkowe).

Zgodnie również z tą ustawą obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi, rentowymi, chorobowymi i wypadkowymi objęte są (między innymi) wszystkie osoby, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.⁹

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych daje prawo do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym polskim obywatelom wykonującym prace na terytorium Rzeczypospolitej polskiej w podmiotach zagranicznych, jeśli nie posiadają one w Polsce swojej siedziby ani przedstawicielstwa.¹⁰ Jest to jednak „prawo” a nie obowiązek. Poza tym ubezpieczenia takie nie wchodzą w zakres przedmiotowy rozporządzenia 1408/71.

W naszej opinii sprawa jest jasna. Armatorzy zatrudniający obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej na statkach podnoszących polską banderę mają obowiązek zgłosić ich do systemu zabezpieczeń społecznych według przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej i odprowadzać składki ubezpieczeniowe we własnym imieniu jak i również w imieniu marynarzy. Po wejściu Polski do Unii Europejskiej zaczęliśmy domagać się od armatorów respektowania prawa. Na problem ten zaczęliśmy zwracać już uwagę przed wejściem Polski do UE (posiedzenia Zespołu Trójstronnego w dniach 14 listopada 2003 r. oraz 5 lipca 2004 r.). Niestety, to co dla nas jest jasne i zrozumiałe nie jest takie dla armatorów.

W dniu 27 października 2005 r. - a więc ponad rok od przystąpienia Polski do Unii Europejskiej - Związek Armatorów Polskich wystąpił do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o interpretację przepisów w sprawie ubezpieczenia społecznego polskich marynarzy

⁵ art. 5 i 97 rozporządzenia 1408/71

⁶ art. 13, ust. 2, pkt c) rozporządzenia 1408/71

⁷ Pismo MPiPS znak DSZ.I.070-2195/KJ/08 z dnia 12 marca 2008 r.

⁸ Dz. U. z 2007 r., nr 11, poz. 74 wraz z późniejszymi zmianami

⁹ art. 6, ust. 1, pkt 1), art. 11, ust. 1 oraz art. 12, ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

¹⁰ art. 7, pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

zatrudnionych na statku „Inowrocław”. W odpowiedzi MPiPS w piśmie z 10 listopada 2005 r.¹¹ informuje między innymi:

„Fakt, że załoga zatrudniona została przez cypryjskiego pracodawcę i na podstawie cypryjskiego prawa (prawa pracy) jest bez znaczenia z punktu widzenia zabezpieczenia społecznego, gdyż obszar ten jest regulowany przez przepisy prawa wspólnotowego, tj. Rozporządzenia nr 1408/71. Istotnym jest wyłącznie fakt, pod jaką banderą statek pływa, a jak wynika z Pana pisma pływa on pod banderą polską. W tej sytuacji osoby zatrudnione na tym statku podlegają polskiemu ubezpieczeniu społecznemu, mimo że pracodawcą jest firma cypryjska, która nie ma siedziby w Polsce. Cypryjski pracodawca powinien wszystkie osoby przez siebie zatrudnione (jeżeli są obywatelami państwa członkowskiego UE lub EOG) i wykonujące pracę na statku m/s „Inowrocław” zgłosić do polskiego ubezpieczenia społecznego i odprowadzać za nie składki do polskiej instytucji ubezpieczeniowej, według zasad wynikających z polskich przepisów w tym zakresie.

Polskie przepisy przewidują, że obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, co w efekcie oznacza, że za osoby zatrudnione pod polską banderą (terytorium RP) składki powinny być obowiązkowo odprowadzane na wszystkie ryzyka ubezpieczeniowe (emerytalne, rentowe, wypadkowe, chorobowe), a także na ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

Postanowienia art. 7 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - w przedstawionej przez Pana sytuacji - nie mają zastosowania, gdyż nie dotyczą osób, które wchodzi w zakres podmiotowy Rozporządzenia nr 1408/71.

(...) Kończąc pragnę zauważyć, że po wejściu Polski do Unii Europejskiej Ministerstwo wielokrotnie podczas posiedzeń Zespołu oraz w licznej korespondencji z przedstawicielami związków zawodowych marynarzy, wyjaśniało przepisy dotyczące podlegania marynarzy ubezpieczeniom społecznym.”

Pełny tekst pisma MPiPS opublikowaliśmy również w naszym „Biuletynie Morskim” - nr 4/2005 (38).

Mimo tak jasnej i precyzyjnej odpowiedzi armatorzy w dalszym ciągu nie ubezpieczali w ZUS polskich marynarzy pracujących na statkach pod polską banderą.

Sprawa zabezpieczenia społecznego polskich marynarzy pracujących na statkach pod polską banderą poruszana była również na posiedzeniach Zespołu Trójstronnego ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego. Na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2006 roku przyjęto ustalenie (Nr 1): *„Do 8 grudnia 2006 r. strony Zespołu wskażą niezależnych arbitrów lub niezależne instytucje oraz sformułują zapytanie prawne w celu wypracowania wiążącej wszystkie strony opinii w zakresie stosowania przepisów z obszaru zabezpieczenia społecznego dla Polaków zatrudnionych na morskich statkach”.*

W wyniku realizacji powyższego ustalenia otrzymaliśmy z „Euroafrica - Shipping Lines” „Opinię prawną” (brak autora opinii) z dnia 29 stycznia 2007 r. mającą dać odpowiedź na pytanie: „Czy istnieje obowiązek odprowadzenia składek z tytułu ubezpieczeń społecznych w Polsce w sytuacji, gdy marynarz polski jest zatrudniony przez zagranicznego pracodawcę unijnego pod polską banderą?” Ponieważ opinia ta nie została podpisana i nie wiadomo kto ją sporządził i na czyje zlecenie (brak adresata opinii), nie wiadomo, czy jest ona oficjalnym stanowiskiem armatorów (Związku Armatorów Polskich). Ze względu jednak na użyty w niej i często podnoszony argument o możliwości dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego i rentowego oraz na manipulację przy powoływaniu się na dokumenty źródłowe, koniecznym staje się skomentowanie tej opinii.

W przedstawionym nam dokumencie autor (autorzy) po szerokim przytoczeniu obowiązujących przepisów, w szczególności rozporządzenia 1408/71 oraz ustawy o systemie

¹¹ pismo MPiPS znak DSZ.073-424?KJ/05 z dnia 10.11.2005 r.

ubezpieczeń społecznych skupili się szczególnie na możliwości dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. W posumowaniu stwierdzono między innymi:

„Odpowiadając na pytanie stanowiące przedmiot niniejszej opinii stwierdzamy co następuje:

1. Marynarz polski zatrudniony na statku pod polską banderą przez zagranicznego pracodawcę unijnego, który w Polsce nie ma siedziby, ani nie posiada przedstawicielstwa:

- a) ma prawo do dobrowolnego przystąpienia do ubezpieczeń emerytalnego i rentowego;**
- b) nie podlega ubezpieczeniu chorobowemu;**
- c) nie podlega ubezpieczeniu wypadkowemu; (...)**

W odsyłaczu stwierdzono: „*Informacja potwierdzająca przedmiotowe wnioski zawarta jest na str. 19 Poradnika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pt.: „Zasady opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych”, Styczeń 2007.*” Jest to nieprawdą. W w/w poradniku ZUS znajduje się stwierdzenie ogólne, dotyczące wszystkich pracodawców nie posiadających w Polsce swojej siedziby lub przedstawicielstwa, natomiast autorzy opinii z własnej inicjatywy dodali słowo („unijnego”), którego brak w cytowanym poradniku. Zasada ta nie dotyczy bowiem pracodawców z krajów wchodzących w skład Unii Europejskiej czy Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Potwierdza to również Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który na swoich stronach internetowych opublikował informację pt.: „*Oplacanie i rozliczanie składek przez podmioty zagraniczne z państw członkowskich Unii*”. W informacji tej czytamy: „*Informacje zawarte na tej stronie przeznaczone są dla pracodawców zagranicznych z państw członkowskich Unii, którzy nie posiadają w Polsce siedziby ani przedstawicielstwa zatrudniają pracowników (...), co nakłada na nich obowiązki z zakresu ubezpieczeń społecznych.*” I dalej: „*Od 1 maja 2004 r. także pracodawcy zagraniczni z państw członkowskich Unii, nie posiadający w Polsce siedziby ani przedstawicielstwa, z tytułu zatrudniania tu pracowników zobowiązani są do wypełniania obowiązków płatnika składek w zakresie ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i Funduszu Pracy.*”

Na nasze pytanie dotyczące realizacji ustalenia Nr 1 z posiedzenia Zespołu Trójstronnego w dniu 23 listopada 2006 r. w odpowiedzi Minister Gospodarki Morskiej poinformował¹², że: „*sprawa została przekazana do rozstrzygnięcia, zgodnie z kompetencjami Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej.*” Do odpowiedzi tej została załączona opinia Ministra Pracy i Polityki Społecznej¹³, w której stwierdzono: „*Wobec takich informacji zawartych w samym pytaniu, a także wyżej przedstawionych wyjaśnień odpowiedź (...) jest oczywista. Do polskich marynarzy znajdujących się w sytuacji przedstawionej w pytaniu ma zastosowanie art. 13, ust. 2 lit. c) Rozporządzenia nr 1408/71, czyli ustawodawstwo państwa bandery*”. W konkluzji Minister Gospodarki Morskiej w swym cytowanym wyżej piśmie stwierdza: „*Popierając stanowisko Ministra Pracy i Polityki Społecznej (kopia pisma w załączeniu), uznaję sprawę kwestii ubezpieczeń społecznych polskich marynarzy za w pełni wyjaśnioną.*”

Z naszej strony, w dniu 27 grudnia 2006 r. Organizacja Marynarzy Kontraktowych NSZZ „Solidarność” wystąpiła do Oddziału ZUS w Szczecinie o interpretację przepisów rozporządzenia 1408/71. W odpowiedzi ZUS informuje między innymi:¹⁴

„(...) zatrudnieni marynarze na statkach pływających pod polską banderą podlegają ustawodawstwu polskiemu. Pracodawca cyprijski jest zobowiązany do zgłoszenia marynarzy do polskiego systemu na formularzach ZUS ZUA i opłacania za nich składek na ubezpieczenia społeczne.”

¹² Pismo MGM z dnia 14.02.2007 r. znak TM2s-076-2/07

¹³ Pismo MPiPS z dnia 02.02.2007 r. (bez sygnatury)

¹⁴ Pismo ZUS, Oddział w Szczecinie, z dnia 05.01.2007 r. znak DUS.0201-1/07

Aby mieć w miarę obiektywny obraz zwróciliśmy się również do innych instytucji. Między innymi 8 lutego 2007 r. wystąpiliśmy do działu prawnego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, skąd otrzymaliśmy odpowiedź dotyczącą obowiązku ubezpieczeń społecznych marynarzy zatrudnionych przez cypryjskiego armatora na statku pływającym pod polską banderą¹⁵. Po przeprowadzeniu analizy stanu prawnego wysnuto wnioski:

„W konsekwencji marynarze zatrudnieni przez cypryjskiego pracodawcę na statku pływającym pod polską banderą podlegać będą, zgodnie z art. 13, ust. 2 lit. c rozporządzenia 1408/71 przepisom polskiego prawa ubezpieczeń społecznych. Oznacza to, że ich status ubezpieczeniowy należy oceniać na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.)

Do czasu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej marynarze zatrudnieni przez cypryjskiego pracodawcę na statku pływającym pod banderą polską byli traktowani jako obywatele polscy wykonujący pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w podmiotach zagranicznych, które nie posiadają w Polsce swojej siedziby ani przedstawicielstwa, co z mocy art. 7 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowiło podstawę do objęcia ich dobrowolnymi ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi. (...)

Stan prawny w tym zakresie zmienił się z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Od 1 maja 2004 r. pracodawców zatrudniających pracowników na terytorium RP mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii należy w świetle ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych traktować na równi z podmiotami posiadającymi w Polsce swą siedzibę lub przedstawicielstwo. Marynarzy zatrudnionych na podstawie umowy o pracę przez cypryjskiego pracodawcę na statku pływającym pod banderą polską należy zatem od dnia 1 maja 2004 r. traktować jako pracowników podlegających obowiązkowi ubezpieczenia społecznego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.”

24 kwietnia 2007 r. wystąpiliśmy do centrali Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozwiązanie problemu ubezpieczeń społecznych marynarzy na przykładzie dwóch statków pływających pod polską banderą „Mikołaj Kopernik” oraz „Inowrocław”. W odpowiedzi ZUS informuje¹⁶:

„Zgodnie z art. 13.2.c w/w rozporządzenia osoba zatrudniona na statku pływającym pod banderą Państwa Członkowskiego, podlega ustawodawstwu tego państwa. Zgodnie z treścią tego przepisu marynarze zatrudnieni na statkach pływających pod banderą polską podlegają polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych, a więc powinni zostać zgłoszeni do ubezpieczeń społecznych w Polsce. Oznacza to, że pracodawca powinien te osoby zgłosić do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego w Polsce jako pracowników.”

Po tak jednoznacznych interpretacjach dziwić musi stanowisko Ministra Gospodarki Morskiej, który odpowiadając na nasze pytanie („czy polscy marynarze zatrudnieni przez cypryjskiego pracodawcę na statkach „Mikołaj Kopernik” i „Inowrocław” powinni być objęci obowiązkowym systemem ubezpieczeń społecznych”), będące wynikiem dyskusji, jaka miała miejsce podczas spotkania w dniu 25 września 2007 r. stwierdza między innymi¹⁷:

„W świetle powyższego należy stwierdzić, że marynarz polski zatrudniony na statku pod polską banderą przez zagranicznego pracodawcę unijnego, który w Polsce nie ma siedziby ani nie posiada przedstawicielstwa ma prawo do dobrowolnego przystąpienia do ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, nie podlega ubezpieczeniu chorobowemu i nie podlega ubezpieczeniu wypadkowemu.”

¹⁵ Pismo dr. Marcina Zielenieckiego z dnia 12.03.2007 r.

¹⁶ Pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Departament Ubezpieczeń i Składek z dnia 06.06.2007 r. znak Fum 402-292/07

¹⁷ Pismo MGM z dnia 25.10.2007 r.

Stanowisko tym bardziej budzi nasze zdziwienie, że jest ono sprzeczne ze stanowiskiem Ministra Gospodarki Morskiej z dnia 14 lutego 2007 r.

Ponieważ w dalszym ciągu polscy marynarze zatrudnieni przez zagranicznych, unijnych pracodawców na statkach pod polską banderą nie byli ubezpieczani w polskim systemie ubezpieczeń społecznych oraz zważywszy, że najbardziej kompetentnym do interpretacji przepisów z zakresu zabezpieczenia społecznego jest Minister Pracy i Polityki Społecznej - co przyznaje również Minister Gospodarki Morskiej w cytowanym już piśmie z dnia 14 lutego 2007 r. - w dniu 14 stycznia 2008 r. zwróciliśmy się do Ministra Pracy i Polityki Społecznej z prośbą o przedstawienie jednoznacznej interpretacji przepisów dotyczących obowiązku objęcia polskim ubezpieczeniem społecznym polskich marynarzy pracujących na statkach pod polską banderą. W odpowiedzi otrzymaliśmy pismo (cytowane już w niniejszym stanowisku)¹⁸, w którym stwierdza się między innymi:

„Polscy marynarze pływający an statkach pod bandera polską, ale zatrudnieni przez firmę działającą na terytorium Cypru mogą także skorzystać z możliwości przystąpienia do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego w Polsce. Zgodnie bowiem z art. 7 pkt 3) ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obywatele polscy wykonujący pracę za granicą w podmiotach zagranicznych oraz obywatele polscy wykonujący pracę w podmiotach zagranicznych na terytorium RP, jeżeli podmioty te nie posiadają w Polsce swojej siedziby lub przedstawicielstwa mają prawo do dobrowolnego objęcia ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym. Należy jednak wyraźnie zaznaczyć, że przystąpienie przez marynarza do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego może być wyłącznie rozwiązaniem dodatkowym w stosunku do - wynikającego z mocy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym w Polsce. Skorzystanie z możliwości przystąpienia do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego nie zwalnia marynarza z obowiązkowego ubezpieczenia społecznego i nie może być traktowane jako rozwiązanie alternatywne, tj. w zamian za ubezpieczenie obowiązkowe.”

Dokumenty, na które powołujemy się w naszej analizie, a szczególnie pochodzące z najbardziej kompetentnych do interpretacji przepisów dotyczących ubezpieczeń społecznych instytucji, jak Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej (trzy pisma) czy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (dwa pisma) jednoznacznie i jednakowo stwierdzają, że polscy marynarze zatrudnieni przez zagranicznego - ale unijnego - pracodawcę na statku pływającym pod polską banderą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu w Polsce oraz według przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej. Takie samo stanowisko zajmuje Dział Prawny Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. W dokumentach tych w przekonujący sposób wykazano błędność poglądów wyrażonych w niepodpisanej „Opinii prawnej” dostarczonej przez armatorów czy w piśmie Ministra Gospodarki Morskiej z dnia 25 października 2007 r.

W tej sytuacji proponujemy na najbliższym posiedzeniu Zespołu Trójstronnego ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego przyjąć ustalenie następującej treści:

„Realizując cel ustalenia nr 1 z posiedzenia Zespołu w dniu 23 listopada 2006 r. strony uznają, że polscy marynarze zatrudnieni przez zagranicznych unijnych pracodawców na statkach pod polską banderą podlegają od dnia 1 maja 2004 r. obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu w Polsce zgodnie z ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych oraz innym przepisom z zakresu zabezpieczenia społecznego obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej”

¹⁸ zob. przypis ¹²